

ΤΡΙΒΟΛΟΣ

Η ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΜΑΣ ΕΙΝΕ ΜΟΝΟ
ΕΚΑΤΟ ΔΡΑΧΜΕΣ ΤΟ ΧΡΟΝΟ
ΚΑΙ ΤΟ ΦΥΛΛΟ ΜΑΣ ΚΟΣΤΙΖΕΙ
ΔΥΟ ΔΡΑΧΜΕΣ ΚΑΙ ΤΙΣ ΑΕΙΖΕΙ

ΜΕΓΑΛΗ ΘΗΜΕΡΙΔΑ — ΜΙΣΗ ΜΕΡΙΔΑ — ΓΕΛΟΙΑ ΚΑΙ ΚΛΑΜΑΤΑ — ΠΡΑΜΑΤΑ ΚΑΙ ΘΑΜΑΤΑ

Χίλια έννιακόσα δύο
και τριάντα.
Σφίγγει ή φτώχια και τὸ κρῦο
Κόσμε νιαγιάντα.

Τοῦ Γενάρου εικοσιεννιά
ὁ Χίτλερ σὴν παρὰ
καὶ ἄλλους τοὺς φοβερίζει.
Πάλι καβγῶς μυρτῆει.

Νούμερο ἕξ.
Θέμου κι' ἄς φέξη
μιά καλή μέρα
στούτη τῆ σφαῖρα.

Τὴν ἑβδομάδα μὰ φο ἄ
ὁ «τρίβολος» τυπώνεται
Γελάει μὲ τὰ σοβαρὰ
γι' ἀστεῖα παλαβώνεται.

Στὸ Βουναράκι ἂν ἀνεβῆς
Σ' ἔν' ἀνόνημο δρομάκι
Καὶ σὲ καλυροσπιτάκι
Ἀστυνόμε, θὰ μὲ βρῆς.

ΣΕΙΣΜΙΚΑ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ

ΚΥΡΙΟΝ ΠΡΩΓΟΝ

Αἱ Κυβερνήσεις κλονίζονται. Εἰς τὴν Ἀγγλίαν. Τὴν Γερμανίαν. Τὴν Ἰαπωνίαν. Τὴν Κίναν. Τὴν Γαλλίαν. Τὴν Ἰσπανίαν. Καὶ ἄλλα λαχού. Ὡς καὶ αὐτὸς ὁ Χούβερ δὲν στέκεται καλά στὰ πόδια του. Παντοῦ προσπαθοῦν νὰ στηριχθοῦν μὲ ἀντιτύλια. Μὲ χίλιους δὺὸ συνδυασμούς. Μὲ μπαλώματα. Μὲ ὑποχωρήσεις. Μὲ συμβιβασμούς. Ἡ ζωὴ των κατήντησε πρὸ πολλοῦ ἀγωνιώδης καὶ ἡ ὑπαρξίς των τρομώδης καὶ ἀμφίβολος. Ὅταν τὸ βράδυ οἱ ὑπουργοὶ ἀναχωροῦν ἀπο τὰ ζεστά, τὰ πολυτελῆ καὶ ἀναπαυτικά γραφεῖα των, δὲν εἶνε εἰς θέσιν νὰ γνωρίζουν οἱ δυστυχεῖς ἂν τὴν ἐπαύριον θὰ ξανακαθίσουν εἰς τὴν ἀναπαυτικὴν των πολυθρόναν. Ἄν θὰ ξανακτικρῖσους τὸ ξανθὸ κεφαλάκι τῆς δακτυλογράφου των. Οἶδεις γνωρίζει τί τέξεται ἡ ἐπιούσα.

Αἱ σεισμικαὶ δονήσεις εἶνε συχναί, ἀλλεπαλλήλοι. Τὸ οικονομικὸν ἠφαίστειον, παφλάζει, ροχαλίζει, μυκάται καὶ ἀπειλεῖ ἔκρηξιν ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν. Εἶνε τώρα πολὺς καιρὸς πού τὸ ροχαλητὸ του δὲν ἀφίνει κανένα ἐπίσημον νὰ κοιμηθῆ ἡσυχος.

Ἴδου ὅτι οἱ τραπέζιται προαισθανόμενοι σεισμὸν σπεύδουν νὰ συμμαζέψουν τὸν χρυσὸν των, τὸ πολυτιμότερον πού ὑπάρχει δι' αὐτοὺς εἰς τὸν κοσμον, καὶ νὰ τὸν τοποθετήσουν εἰς τὰ ὑπέγεια τῶν Τραπεζῶν, μέσα εἰς εἰδικὰ σπήλαια ἀπὸ μπετὸν καὶ ἐντὸς κιβωτίων χρυσοβιδίων. Ἔως ἐκεῖ ἐλπίζον νὰ μὴ φθάσῃ ἡ καταστροφὴ. Ἐλπίζου...

Ἐν τῷ μεταξὺ αἱ τράπεζαι κλονίζονται. Αἱ ἐπιχειρήσεις ἐπίσης. Ἡ Βιομηχανία καὶ τὸ ἐμπόριον, ὁ κρατικὸς προϋπολογισμὸς κλυδωνίζονται. Καὶ ὅλα κλονίζονται. Ἡ ἐμπιστοσύνη, ἡ Τιμὴ, ἡ Ἠθικὴ, ὁ Γάμος, ἡ Οἰκογένεια, ἡ Χρηρεία, ἡ Παρθενία, ἡ Πατρὶς, ἡ Εἰρήνη, ἡ Ἐρησκεία, τὸ κωδωνοστάσιον τῆς Μητροπόλεως, αἱ ἐγχώριοι ἐφημερίδες, αἱ διεθνεῖς συνθήκαι, ἡ Δέσχη Πρόδοτος, τὸ Ντάνσιον τῶν Κυριῶν, τὰ χορευτικά κέντρα, οἱ παράγκες τοῦ Γυμνασίου, ἡ ἀγορὰ τῆς Μυτιλήνης, ἡ Κοινωνία τῶν Ἐδνῶν καὶ διάφοροι ἐτοιμόρροποι οἰκίσκοι ἀνὰ τὰς πτωχικὰς συνοικίας τῶν πόλεων. Γενικὸς κλονισμὸς τῶν πάντων. Τὸ πᾶν κινεῖται, ὡσπερ μέθυσοσ τοῦ παλαιοῦ καλοῦ καιροῦ, ἐξερχόμενος τῆς ταβέρνας, διὰ νὰ μεταβῆ εἰς τὴν οἰκίαν του.

Ἡ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

ΠΡΟΠΟΛΕΜΙΚΩΣ

ΜΕΤΑΠΟΛΕΜΙΚΩΣ

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΑ ΤΑΞΙΔΙΑ

Ὁ «Τρίβολος» ἀποβλέπων εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἀναγνώστων του, ἐτηλεγράφησεν εἰς τὸν ἐν Ρώμῃ ἀναποκριτὴν του κ. Ἀνύπαρκτον, νὰ τὸν τηρήσῃ ἐνήμερον τῶν λεπτομερειῶν τοῦ ἀνὰ τὴν Εὐρωπὴν ταξιδίου τοῦ κ. Βενιζέλου, χωρὶς νὰ φεισθῆ δαπανῶν. Οὕτω εὐρίσκειται σήμερον εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ δημοσιεύσῃ τὸ βαρυσήμαντον κείμενον τῆς συνομιλίας Μουσσολίνι καὶ Βενιζέλου.

— Βρὲ καλῶς τὸ Βενιζέλο
μὲ σκουφὶ καὶ μὲ καπέλο.
Τὰ παιδιὰ σου καὶ ἡ κυρία
πὼς τὰ πᾶν ἀπὸ ὑγεία:
Τὶ χαμπάρια ἀπ' τὴν Ἀθήνα;
Ἐχετε μοθαίνω πείνα
ἄγρια καὶ σεις ἐκεῖ
καὶ οἰσ δέρνει πάντα ἡ γκρίνα
ἡ προγονικὴ.

— Ἐνδοξε Δικτάτορά μου,
μὲ χαρὰ σὲ χαιρετῶ
καὶ θερμὰ σ' εὐχαριστῶ.

Τὰ σεισμικὰ ταῦτα φαινόμενα εἶνε πολὺ κακοὶ αἰωνοί. Κάτι τὸ κενοφανὲς ἢ πολὺ κακὸν ἢ πολὺ γαλόν ἐπίκειται. Ἴσως ἡ Δευτέρα παρουσία. Ἴσως ὁ Κομμουνισμὸς. Ἄς εὐχηθῶμεν νὰ συμβῆ τὸ πρῶτον. Διοτι ἂν καὶ τώρα δὲν ἔλθῃ ἡ Δευτέρα Παρουσία, τότε οἱ χιλιασταὶ μὲ τὸν Δόκτορα δικαστὴν Ρόδερφορτ ἐν Ἀμερικῇ καὶ τὸν φίλτατον Μανωλάκην Καρριμανλὴν ἐν Μυτιλήνῃ πρέπει νὰ ἀπελπισθοῦν διὰ παντός.

Ἡ Ἑλένη, τὰ μωρὰ μου
πέρα ὡς πέρα ὑγαινοῦν
καλοτρῶνε καὶ παχαίνοῦν.
Ὅσο γιὰ τοὺς Μαλισσόρους
δὲν πιστεύω νὰ πεινοῦν.
Ταχτικὰ δίνουν τοὺς φόρους
ἄρα θὰ καλοπεροῦν.
Ἄλλως τε τῶχω δηλώσει
πὼς ἀγνώριστοι θὰ γίνουν.
Φτάνει μόνο νᾶχουν γνώση
νὰ μὴ τρῶν πολὺ καὶ πίνουν
γιὰ νὰ μὴν παραπαχύνου.
— Κάσοε τώρα νὰ τὰ ποῦμε
τρῶγωντας, καὶ νὰ χαροῦμε
τὸ Ροδίτικο κρασί.
(Τ' ἀγαπᾶς—θαρρῶ—καὶ σὺ.)
— Τ' ἀγαπῶ καὶ τὸ στεροῦμαι
μὰ καὶ δὲ στεναχαροῦμαι
γιατὶ σ' ἀγαπῶ πολὺ.
Οὔτε καὶ σὲ μάνισα
γιὰ τὰ Δωδεκάνησα.
— Στὴν ὑγείᾳ σου Δεφτεράκι,
Ζήτη τὸ καλὸ κρασάκι
Ἦ! τί μακαρόνια φίνα!
— Τρῶτε τέτοια στὴν Ἀθήνα;
— Ὅχι ἐγὼ τρῶω Καλαμάρη
ἢ κάπου-κάπου καὶ Μισκὸ
καὶ κρασί πίνω Μαρκό.
Εἶν' ἐγχώρια προϊόντα
κι' ἄς μὴν ἔχουνε προσόντα
ἐξοχα σὰν τὰ δικὰ σας.
Ἐναπίνω στὴν ὑγείᾳ σου
— Πάλι ἐβίβα, ξακουσμένε
Διπλωμάτη παινεμένε.
— Τώρα θέλω νὰ μοῦ πῆτε
γιὰ τὸ χρέη τί φρονεῖτε,
— Λέω πὼς ὁ Γερμανὸς
βάρητα πολλὰ σηκώνει
κι' ἔχει δικίω νὰ θυμῶνη.

(Ἐπεται συνέχεια)

ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΙ ΜΑΣ

Ἡ ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ Ὁ ΔΙΑΒΟΛΟΣ

Μιὰ φορὰ κι' ἕναν καιρὸ ἕνας χωρικός, χιλιόβασανισμένος σύζυγος, γιὰ ν' ἀποφύγῃ τὴ γκρίνια τῆς γυναίκας του ἀποφάσισε νὰ φύγῃ ἀπὸ τὸ σπίτι του. Πέρνει λοιπὸν ἕνα μεσημέρι πού μαλώσανε πάλι μιὰ φάθα παλιὰ καὶ λίγο ψωμί καὶ τραβᾶει κατὰ τὸν κάμπο. Στὸ δρόμο βρῆκε ἕνα πηγάδι μ' ἕναν πλάτανο. Ἐστρωσε ἐπάνω στὸ πηγάδι τὴν φάθα καὶ κάθισε ξεροκοκαλίζοντας τὸ ψωμάκι του. Σὲ λίγο νὰ καὶ τὸν προκάνει τρεχάτη ἡ γυναίκα του. Πρὶν προλάβει νὰ τῆς πῆ νὰ προσέξῃ, μὴν πατήσῃ στὴν φάθα, ἡ γυναίκα τ.υ.μ' ἕναν πῆθο βρίσκειται στὴ μέσῃ τῆς φάθας καὶ μπλοῦμ πάει μὲς τὸ πηγάδι τειρίζοντας σὰ διάολος.

Σκύβει ὁ ἄντρας νὰ δῆ τί γίνεται καὶ βλέπει ἕνα ἄμορφο παλικάρι σκαρφωμένον στὶς πέτρες τοῦ πηγαδιοῦ νὰ τὸν παρακαλῇ νὰ τὸ γλυτώσῃ ἀπὸ τὰ χέρια τῆς γυναίκας του, πού τὸ κρατοῦσε ἀπὸ τὰ πόδια.

— Ἄστο, μωρή, τὸ παιδί! φωνάζει.

Μὰ ἐκεῖνη γανιζωνότανε χειρότερα ἐπάνω στὸ παλικάρι πού μόλις κατώρθωνε νὰ συγχαριεῖται μὲ τὰ νύχια του στὸ τοῖχωμα τοῦ πηγαδιοῦ. τότες ὁ χωρικός θυμήθηκε πὼς σ' ὄλη του τῆ ζωῆ ἡ γυναίκα του ἔκανε τὸ ἐναντιο ἀπ' ὅ,τι τὴν διάταζε. Λέει λοιπὸν σιγὰ στὸ παλικάρι: «Μὴ φοβᾶσαι θὰ σὲ σώσω.» Ἴστερ κωνάζει δυνατὰ: «Κράτα τον γερὰ γυναικούλα μου, μὴν ἔβγῃ γιατί εἶνε ὀχτρός μου.»

— Ἐτσι ἔ! Νὰ λοιπὸν καὶ γώ.. Λέει ἡ γυναίκα του. Ἀφίνει τὸ παλικάρι καὶ μπλοῦμ πέφτει ἐκεῖνη στὸ νερό.

Ὁ Διάολος, γιατί αὐτὸς ἦταν πού εἶχε βάσει τὴν οὐράτου κάτω ἀπὸ τὴν φάθα—βγαίνει καὶ ρωτάει τὸ χωρικό τί καλὸ θέλει νὰ τῷ κἀνῃ πού τὸν γλύτωσε ἀπ' τὰ νύχια τῆς γυναίκας του.

— Δὲ θέλω τίποτα, τοῦ λέει ἐκεῖνος. Πνίξε μονάχα καλὰ τὴ γυναίκα μου, μὴν πᾶν καὶ ξναβγῆ ἀπ' τὸ πηγάδι.

— Ὅχι, ὄχι! Μὴ μ' ἀναικωτώνεις μὲ τὴ γυναίκα σου, λέει ὁ διάολος.

— Ὅ,τι ἄλλο θέλεις ζήτησέ μου· θέλεις δόξα, πλοῦτη; Τί θέλεις;

— Δόξμου δόξα καὶ πλ.ύτη. Τὰ θέλω.

— Καλά! Ἀπόψε θὰ κάνω νὰ κοιλοπονέσῃ ἡ γυναίκα τοῦ Σουλτάνου. Οἱ γιατροὶ δὲ θὰ ξέρουνε τί

ΓΑ'ΙΔΟΥΡΑΓΚΑΘΑ - ΤΡΙΒΟΛΟΙ ΚΑΙ ΤΣΟΥΚΝΙΔΕΣ

Τὸ φύλλο ἔχει Διευθυντὴ
´πεύθυνο Συντάχτη
Μὰ καὶ Ἀρχισυντάχτη
Καὶ γιὰ Διορθωτὴ
Πλανόδιο Ἀνατοκριτὴ
Ρεπόρτερ καὶ Διαχειριστὴ
Τὸν κύριον Ἰδιοχτήτη
Τὰ ἔχει τζάμπια ὅλα.
Μὲ τὸν πολυτεχνίτη
Στρατῆ Παπανικόλα

ἔχει. Κανένας γιατρὸς δὲ θὰ μπο-
ρεῖ νὰ τὴν κάνη καλά. Ὁ Σουλ-
τάνος θὰ βγάλη ντελάληδες νὰ γυ-
ρεύη γιατροὺς στὰ πέρατα τῆς εὐ-
κουμένης.

Τότες νὰ παρουσιάσῃς καὶ σὺ.
Μόλις σὲ φέρονε στὸ κρεββάτι
τῆς Σουλτάνας νὰ ζητήσῃς νὰ νεί-
νης μοναχὸς σου. Καὶ νὰ φωνάζῃς:
«Κουμπάρε. Ἔβγα!» Ἐγὼ θὰ β-
γω, ἢ Σουλτάνα θὰ γίγῃ καλά
καὶ θὰ ἀποκτήσῃς δόξες καὶ τι-
μές. Καὶ πλοῦτη θὰ θέλεις.

Τὴν ἴδια νύχτα ὁ διάολος τρύ-
πωσε μέσα εἰς τὴν κοιλία τῆς Σουλ-
τάνας, πρὸ χαλοῦσε τὸν κόσμον
ἀπ' τὴν φωνή. Οἱ γιατροὶ τοῦ πα-
λατιοῦ τὰ χάσανε. Ὁ Σουλτά-
νος φοβέριζε νὰ τοὺς κόψῃ δλους
μὰ τίποτε δὲν καταρῶνανε. Βγῆ-
καν εἰς ντελάληδες σ' ὅλο τὸ βα-
σιλεῖο καὶ νάσου ὁ καλὸς μας ὁ
Γιάννης—ξέχασα νὰ σὰς πῶ τὸ
νομᾶ του— στὸ παλάτι, μόνος του
εἰς τὴν κάμαρα τῆς Σουλτάνας.

Χτυπᾷ εἰς τὴν κοιλία τῆς Σουλ-
τάνας σὰν πρὸ χτυποῦνε οἱ γιατροὶ
καὶ φωνάζει: «Κουμπάρε ἔβγα!»
Τὴν ἴδια στιγμή τσοῦπ! ξετρυ-
πώνει ὁ διάολος ἀπ' τὸν πονεμένον
σουλτανικὸν ἀφαλὸ γελώντας.

Ἡ Σουλτάνα βέβαια δὲν τὸν ἐ-
βλεπε οὔτε ἄκουγε τίς κουβέντες.
— Σ' εὐχαριστῶ διάολε εἶπεν
ὁ Γιάννης.

— Ἐγὼ φεύγω λέει ὁ διάολος.
Ὁ Σουλτάνος θὰ σὲ φορτώσῃ
πλοῦτη καὶ τιμὴς. Ἄλλη φορὰ
ὅμως μὴ θελήσῃς νὰ μὴ ξαναβγάλῃς
ἀπὸ καμμάτι βασιλικῆς κοιλίας
γιὰτὶ δὲ θὰ βγω καὶ θὰ πάθῃς κακό.

— Καλὰ εἶπεν ὁ Γιάννης.
Φορτωμένος πλοῦτη καὶ παρά-
σημα καλοπερνοῦσε στὸ παλάτι,
ευτυχισμένος πρὸ γλώττωσε ἀπ' τὴ
γλώσσα τῆς γυναίκας του.

Πέρασαν χρόνια. Μία μέρα δια-
δόθηκε στὸ ντρουιά πῶς κοιλοπο-
νοῦσαν ἄσχημα ἢ βασίλισσα τῆς
Ἀγγλίας καὶ δὲν μπορούσαν οἱ
γιατροὶ νὰ τὴ γιάκουνε. Τᾶκουσε
κι' ὁ Σουλτάνος καὶ σκέφθηκε
νὰ εὐχαριστήσῃ τὸ φίλο του βασι-
λικῆς τῆς Ἀγγλίας. Φωνάζει τὸ
Γιάννη καὶ τοῦ προτείνει νὰ τὸν
στεῖλῃ εἰς τὴν ἄρρωστη βασίλισσα.
Μὰ ὁ Γιάννης οὔτε νὰ τ' ἀκούσῃ
ἤθελε. Ὅσπου θύμισε ὁ Σουλτά-
νος καὶ τὸν ἐστειλε δεμένο στὸν
Ἀγγλο βασιλὴ μετὰ τὴ διαταγὴ
νὰ τὸν κρεμάσῃ ἀν δὲ γιὰτρέψῃ
τὴ βασίλισσά του.

Νὰ μὴν τὰ πολυλογώμε νάσου
ὁ Γιάννης εἰς τὴ βασιλικὴ κάμαρα
μετὰ τὴν ἄρρωστη βασίλισσα.

— Γιατὶ σου κουμπάρε! φ-
νάζει.

— Δὲ σοῦπα νὰ μὴν ἐρτῃς!

— Καὶ, μὰ με φέραν δεμένο.

Ἔβγα! δὲν με λυπάσαι..

— Ὄχι! Σοῦ τῶπα.

ΔΥΣΤΥΧΑ**ΣΕΡΕΝΑΤΑ**

Τὸ πῶς δὲ βγήκες φῶς μου Μίς
καθέλου μὴ σὲ μέλει.
Φτάνει πῶς εἶμαι γῶ ὁ Ἐμῆς
τοῦ Πραξιτέλη.

ΤΡΙΒΟΛΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ

Τόνος [ό] τάσις, τέτωμα. (Γραμ-
ματικῶς) σημεῖον, τιθέμενον ἐπὶ τοῦ
φωνήεντος ἢ τῆς διφθόγγου συλλαβῆς
ἥτις πρέπει νὰ προφερθῇ ἐντονότερα
π. χ. Στύνε', Στὸλάμπτομυλι κ. τ. λ.
(Μουσικῶς) μέτρον πρὸς κατανόησιν
τῶν παραφωνιῶν. (Ναυτικῶς) Μονὰς
μεγάλων βαρῶν. 2. φιλολογικῶν πράκ-
των μεγάλων ἀεροπολικῶν ἐταιρειῶν.
Ἔφρις, εὖς [ο] κ. φειδί. Ἐπικίνδυ-
νον ἔρπετον, πρὸ πάντων διὰ τοὺς ἁ-
δυνάτους ὀργανισμοὺς ὅπως οἱ παιδικοὶ
καὶ ἰδία ὅταν εἶνε μαυρον ἢ κολοβόν.
Βλέπε : «Φειδί κολοβὸ πρὸ σ' ἔφαγε.»
Τοιοῦτοι ὄφρις ἠφθόνουν ἄλλοτε ἐν
Κυθωνίας οὐχ ἤτιον ὅμως δὲν εἶνε
σπάνιοι καὶ ἐν Λέσβῳ. Ἐπίσης τρω-
μερὰ ἐπικίνδυνοι ὄφρις εἶνε ὁ Κροτα-
λίης, τὸ Φόρειν Ὄφρις κ.λ.π.

Μυριβήλης [ο] Μικρὸν ὄρος εἰς τὰ
βόρ. τῆς Λέσβου, ὅπερ ὠδινεν καὶ ἔτε-
κε Δασκάλαν

Ζυγὸς [ο] Πᾶν ὅ,τι ἐνώναι δύο ὀ-
ποιαδήποτε πράγματα π. χ. βῶδια, συ-
ζύγουσ κ.λ. (Γυναικίους) ζυγός ὁ ἄ-
νηρ τὸν εὐδοκίαντα ὑπὸ μορφήν μα-
κρῆς γλώσσης, ξεμπιλίου, ξελοτυκίας
παντοφλάς κ.λ. (Ἱστορικῶς) Δουλεία.
Βλέπε : «Τοῦ Ἑλληνοσ ὁ τράχηλος
ζυγὸν δὲν ὑποφέρει» (Μαθηματικῶς)
Πᾶς ἀριθμὸς ἄρτιος.

Περὶ τοὺς βλέπε λ. περισσός.
Περὶ τοὺς [η, ὄν]. Ὁ ὑπερβαίνων
κατὰ τὸ ἔχον τι περισσότερον ἀπὸ
τοὺς ἄλλους, ὅπως π. χ. οἱ ἄνδρες οἱ
ὅποιοι ἔχουν περισσότερον νοῦν ἀπὸ
τὰς γυναίκας. (Ἐν γένει) ὑπερβολικὸς
ἡμέμετρος, ὅθεν περιττός, ἀναφελής.
Οἱ εὐνοῦχοι λ.χ. ἔχουν κατὰ περιττόν.
(Μαθηματικῶς) περιττός ἀριθμός, πᾶς
ἀριθμὸς μὴ διαιρούμενος διὰ τοῦ 2.
ἔξαιρεται ὁ ἀριθμὸς 100 ὅστις δὲν εἶνε
περιττός ἀλλ' ἀναγκαῖος.

Τέλος [τὸ] καὶ τῷ θεῷ δόξα.

.....

— Θὰ με κρεμάσουν. Ἔβγα!

— Δὲ βγαίνω! Μ' ἄρσει
ἐδῶ μέσα.

Ὁ βασιλικὸς τῆς Ἀγγλίας εἶχε
δόσει στὸ Γιάννη τρεῖς μέρες προ-
θεσμία. Ἀδικὰ παρακαλοῦσε τὸ
διάολο δὲν μερόνυχτα ὁ Γιάννης
κλαίοντα. Ἐμῆρωσε κι' ἡ τε-
λευταία του μέρα. Καὶ τότε τσοῦ-
ρε μὴ σέφη ἰδέα στὸ κεφάλι.
Φωνάζει τὸ βασιλεῖα καὶ τοῦ λέ-
γει μυστικᾶ νὰ διατάξῃ νὰ ρί-
ξουν ἐξω ἀπ' τὸ παλάτι ἕνα τὸ
κωνονέρις.

Τὴν ἴδια στιγμή ἀρχίζουσαν τὰ
κωνόνια. Μπάμ! μπούμ!

Καὶ σείστηκε τὸ παλάτι συθέ-
μελα.

— Κουμπάρε! φωνάζει ὁ δια-
ολος μέσα ἀπὸ τὴν κοιλία! Τι
γίνεται ἐξω! Γιατὶ ρίχνουν κωνόνια;

— Τίποτε, ἀπαντᾷ ὁ Γιάννης.

Ἐἶπε πρὸς τὴν γυναίκα μου
πὺ ἔρχεται νὰ χαρῆ ὅταν θὰ
με κρεμάσουν.

— Ἔρχεται ἡ γυναίκα σου!
φωνάζει ὁ διάολος ξετρυπώνοντας
τρομαγμένως ἀπὸ τὰ βασιλικὰ
μαριὰ. Ἐγὼ φεύγω. Κάνε καλὰ
μαζὸ τῆς

Μ. ΓΑΣΠΑΡ

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ**ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ**

Ἄν νὰ σὰς κάψει ὁ οὐρανὸς
δὲ στείλει κεραυνὸ του
ὄρες παιδιὰ φαυλόμορα,
θὰ πῶ πᾶ τὸτε ἀδίκᾶ
πῶς πῆρε στὸ λαιμότου
τὰ Σόδομα καὶ Γόμορρα.

ΜΑΞ. ΠΑΛΛΗΣ

ΤΡΙΒΟΛΟΙ

— Οἱ καημένες οἱ μπαράγκες τοῦ Γυ-
μνασίου.

— Γῆς Μαριάμ γενήκανε.

— Τὶς ἔφαγεν ἡ καλλωπιστικὴ μα-
νία τοῦ Δήμου.

— Καὶ ἡ ζῆλια.

— Τώρα στὸ μέρος πὺ ἀνοίξε θὰ
πηγαίνουν νὰ λιάζωνται οἱ ἄστροι κα-
ταστηματοῦχοι τῆς ἀγορᾶς.

— Τρελλάθηκε ὁ χειμῶνας αὐτὸς
τὶς τελευταῖες μέρες.

— Χιονοθύελλες, ἀνέμοι, φουρτοθύες,
κροῦ, κακό.

— Τὰ βαπόρικᾶ τὰ πῆραν ὁ διάολος.

— Ἐννοεῖται ὅτι τὸ ἀστεροσκοπεῖον
προόβλεπεν ἀνέμους: «Ἀσθενεῖς ὡς
μέτριοι»

— Τὶ νὰ κάνουμε κ' οἱ ἀστρονόμοι;

— Μποροῦνε νὰ τὰ βάλουν μετὰ τὸ
θεὸ!

— Οὐρᾶ οἱ γυναικεῦλες ἔξω ἀπὸ
τοὺς φούρους.

— Καλὴ φούραρη! Μιά σταλίσα
πυρῆνα καὶ ψοφήσαμε ἀπὸ τὸ κροῦ.

— Μόνον ὅποιος πάρει ψωμὶ θὰ
πάρῃ καὶ πυρῆνα.

— Δὲ φτάνουμε τὰ λεφτὰ μας.

— Τότες δὲν ἔχει μῆδε πυρῆνα.

— Καὶ ὅμως ὁ θεὸς πάντα ἐν σο-
φίᾳ ἐποίησεν...

— Μεταξὺ τῶν οἰκονομιῶν πὺ ἐπρό-
τεινεν ὁ Χαρίλαος εἶνε καὶ ἡ συγχά-
νευσις ὑπουργείων.

— Ὡριμένως δὲν ξέρει τί λέγει αὐ-
τός ὁ χριστιανός.

— Ἡμεῖς κάναμε τὸν κόσμον τὰ
ὑπουργεῖα κι' αὐτὸς θέλει νὰ κα-
ταργήσουμε ὑπουργεῖα.

— Καὶ τί θὰ γίνων ἀκακαλὸ οἱ
ὑπουργοὶ;

— Ἀμ οἱ ἰδιαιτέροι;

— Ἐνας Ἑβραῖος ἐμπορὸς ἠτό-
κτόνησε τὴν περασμένην ἐβδομάδα.

— Γιατὶ δὲν εἶχε νὰ πληρώσῃ τὸ
ἐπιτήδειμά του.

— Τὶ ἀγαθὸς Ἰσραηλίτης ὁ μα-
καρίτης!

— Ἀμ' ἀν ἦταν νὰ αυτοκτονοῦν ὁ-
σοὶ Ἕλληνες δὲν ἔχουν νὰ πληρώσουν
τοὺς φόρους τῶν δὲν θὰ ἀφόμενε ρου-
θοῦν Ἑλληνικὸν στὸν τόπο μας.

— Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἑλλάδος
τάκανε μοσχεμα.

— Μὲ τὰ συλλυπητήρια γιὰ τὸ θάνα-
το τῆς τῆς βασιλίσσης Σοφίας.

— Νὰς τοῦλάχιστον τὴν παλικαριά
νὰ μὴν ἐκφράσῃ τὴν ἐπαύριον τὴν λυ-
πὴν τῆς γιὰ τὰ καμώματά τῆς.

— Κρίμα!

ΣΤΟΧΑΣΜΟΙ

§ Ὁ ἄντρας πὺ ἐπιτρέπει εἰς τὴν
γυναίκα του νὰ τοῦ ἀντιμιλᾷ τί-
ποτε δὲ θὰ μπορέσῃ νὰ τῆς ἀπα-
γορέψῃ.

§ Ὑπάρχουν καὶ γνήσιοι κατέ-
ρες. Οἱ μητέρες ὅμως εἶνε ὅλες
γνήσιοι.

§ Ἄν δὲν ὑπῆρχαν κακὲς πεθε-
ρὲς οἱ γαμπροὶ θὰ σκάνανε ἀπὸ
κλήση.

§ Τὸ παιδὶ ἐν δὲ μοιάζει τοῦ
πατέρα του μοιάζει κάποιου πὺ
ἀγαπάει ἢ μητέρα του.

ΕΠΙΓΡΑΦΕΣ

Ποτοποιῶν «τὸ διαζήγησον»
Ἄρτοπορίων «ὁ μέλας»
Καφενεῖον «ὁ Κυφίν»
Ζυθοπολεῖον «ἡ Σαχάρα»

SAVOIR VIVRE**ΤΟ ΦΑΪΗΤΟΝ**

Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι τρώγουσαν ἄλ-
λὰ ἐλάχιστοι γνωρίζουσαν τοὺς κα-
νένας τοῦ εὐπρεπὸς τρώγειν. Διὰ
τοῦτο νομίζω ὅτι δὲν θὰ σὰς προ-
σβάλλω, συμβουλεύουσαν ὁμᾶς νὰ
μὴ λησμονῆτε ποτὲ τὰ ἐξῆς θεμε-
λιώδη κατὰ τὰ γεύματά σας.

1. Ἡ σοῦπα τρώγεται μόνον μετὰ
πυρῆνα. Τὸ μαχαίρι ἀπαγορεύεται
πολύτως.

2. Μὴ θέτετε τὰ ὄστα εἰς τὸ
στόμα σας, ἔστω καὶ ἂν πρόκειται
περὶ ἄμνου τοῦ γάλακτος, ὅστις
τρώγεται κατὰ τὴν δὴ λεγόμενον
«μετὰ τὰ κοκκαλάκια».

3. Ἐνε κηδὸν νὰ ἀποθέτετε τὰ
κουκουτῖα ἀπὸ τὰς ἐλάκας ἐπὶ
τῆς τραπέζης. Ὁ εὐγενὴς συνδακ-
τηρὸν τὰ ἀπορρίπτει εἴτε διὰ τοῦ
καρδύρου ἂν ὑπάρχῃ τοιοῦτον ἀ-
νοικτὸν εἰς τὴν τραπεζαρῖαν, εἴτε
καὶ κάτωθεν τῆς τραπέζης.

4. Τὸ κρέας ἀπὸ τὸ ὄστον τὸ
ἀποχωρίζουσαν πάντοτε διὰ τῶν
χειρῶν μας. Ἡ χρῆσις μαχαίρας
προδίδει ἀίμαθρόνον ψυχὴν.

5. Τὸ κρεμυδὶ δὲν τὸ κόπτουσαν
ποτὲ μετὰ τὸ μαχαίρι. Τὸ στηρίζου-
μεν ἐπὶ τῆς τραπέζης ἀπὸ παρα-
μερίσωμεν τὸ τραπεζομένωθλον
καὶ τὸ θραύωμεν μετὰ τὴν πυγμὴν
μας, προσέχοντες νὰ μὴν τσα-
γκρίσωμεν τοὺς παρακαθημένους.

6. Μὴ βετυάτε τὸ ψωμῖον σας
εἰς τὴν εἶλτσαν. Εἶνε ἐπικίνδυ-
νον καὶ ἠμπερεῖ νὰ σὰς χωρίσῃ ἡ
μνηστὴ σας.

Βαρνεσίκη Στάφ

ΜΑΓΕΙΡΙΚΑ

Ἡ καλὴ σύζυγος πρέπει ἀπα-
ραιτήτως νὰ εἶνε καὶ καλὴ μαγει-
ρισσα. Αὐτὸ ἐπιτυγχάνεται μετὰ
ἐν βιβλίον μαγειρικῆς εὐκολώτατα,
χρειάζεται μόνον ὀλίγη προσοχή
κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν συνταγῶν
τοῦ βιβλίου καὶ κυρίως κατὰ τὸ
γύρισμα τῶν φύλλων, διὰτὶ ὑπάρ-
χουν σύζυγοι πὺ δὲν ἀνέχονται
τὴν μουστάρδαν τῆς μεθεπομένης
σελίδος εἰς τὴν κρέμαν τῆς προη-
γουμένης.

ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ**ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΑΡΕΝΗΛΟΓΕΙΟΥ**

Βραδουγλωσσία.— Ἐάν πάσχητε ἀπὸ
βραδουγλωσσίαν ἀπαγγέλλετε πεντάκις
καὶ ταχῶς τὸ κάτωθι δίστιχον δις
τῆς ἡμέρας ἐπὶ ἕνα μῆνα:

«Τς' μάνασιμ τ' ἄσπρον τοῦ γνέλι
Τς' μάνασιμ τοῦ μάρου γνέλι.»

Περθενία.— Ἐάν θέλησ νὰ φαίνε
σαι πάντοτε καρθένος λάβε ρίζαν σν
κομωρῆας καὶ σκορπιδοχορτον βράσε
καὶ πίνε ἐν ποτήριον τῆς ρακῆς πρὸ
καὶ μετ' ἕκαστον ἡμέρημα.

Ὁ Γυμνάσιος

ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΑ ΡΗΤΑ

— Ἀγαπᾶτε ἀλλήλους καὶ πρὸ
πάντων τὰ ὥραία κορίτσια.

— Ἐρευνάτε τὰς Γραφὰς, ὡσερ
χιλιασταὶ, καὶ τίς τσέπες τῶν ευ-
ζύγων σας.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ

Ζητεῖται: Ψυχὴ ῥάπτου ἀντὶ 15
δραχμῶν.

Ζητεῖται: Θεατροφίλον Κοινόν.

Ζητεῖται: Πυρῆνα ἄσομος.

Ζητεῖται: Ἀδὸς οἰκογενειακὸς
φίλος.

Ζητεῖται: Ἡ γραφομηχανὴ IMP E
RIAL.

ΜΑΣΤΙΧΑΓΗΘΑ -- ΔΣΤΙΒΕΣ ΚΑΙ ΑΓΑΝΑ

Στὴς Σαλπῶς τὸ δρόμο
Νούμερο δεκογτῶ
Μὲ τὸ μάρμα Ζωγράφου
Τὸν ἀρχιτυπογράφου
Τὸν «Τρίβολο» συγγραφέου
Κι' ὄλους σὰς χαιρετῶ.
Ἐκεὶ νε τὰ Γραφεῖα
Καὶ τὰ Τυπογραφεῖα
Κατὰ τὸν Β. Ρ. Α. Σ. Ε. Νόμο
Γιὰ τὸν κῦρ Ἀστυνέμο

ΕΩΣΤΑ ΒΑΡΝΑΛΗ ΟΙ ΜΟΡΦΑΙΟΙ

(Φερμένοι στὰ χρόνια μας καὶ στὰ συνήθεια μας)

Τοῦ Ἀμερικάνου ἡ ταβέρνα
δίχως καπνοῦ, δίχως βρισῆς
(βουβὴ κ' ἡ ξεκούραστη λικτέρνα)
καμὰ κερὰ δὲν εἶχε ἐφέως
ἐφέως, σὺν ὅλα τὰ βρεδάκια,
γιατὶ δὲν ἔχουν λεφτουδάκια
νὰ πιῶν νὰ διώξουν τὰ φαρμάκια.

Πρὶν μὲς στὴ βερνὴ ταβέρνα
ἐρέδα ὁ κάπυλος ἰκέρνα.
Σφιγγόνταν ὁ ἕνας πλάγι στὸν ἄλλο
καὶ κάπου ἐφτούσε κατὰ γῆς.
Ἰ! πῶς βάζεινε μεγάλο
τὸ βῆσανο ἐνε τῆς ζωῆς!
Ὅσο κι' ὁ νεῦς ἂν τυραννιέται
ἀσπρην ἡμέρα δὲ θυμιέται!

Τώρα γυρνῶμε στὰ σοκάκια
ὁ Σταματάκης κ' ὁ Γιαβῆς.
Κανείς δὲν παίρνει πιὰ σκονάκια
μὰ ἵδε κ' ὁ Φράγγος ὁ Δαρβῆς
πὸ ὄλονυχτις μὲς στὴν ταβέρνα
κερνοθεῖ, ἐπίως, κὰ ἐξέρνκ.
Φταίει τὸ ζαβὸ τὸ ριζικὸ μας!
Φταίει ὁ Θεὸς πὸ μᾶς μισαί!
Φταίει τὸ κεφάλι τὸ κερὸ μας!
καὶ δὲν πίνουμε πιὰ κρῆσι!
«Ποιὸς φταίει; ποιὸς φταίει;»
[Κανένα στόμα
δὲν τῶρε κκι δὲν τῶρε ἀκόμα.

Πῶς ἔλλαξαν εἶτοι τὰ χρόνια!
καὶ ζοῦμε μὲς στὴν καταφρόνια!
Ἐμᾶς πὸ πινουμε πιστὶ
καλλικαρίσια στὴν ταβέρνα
τώρα νὰ μᾶς τεκλακπατῆ
μὲν τὰ σκευλίτικα, ἡ κὰδε φτέρνα!
Ἀηλοί, μαιρκίτοι, κ' ἄβουλοι ἀν-
[Γράμα
προσμένουμε, ἴσως, κάποιε θάμα!
Διὰ τὴν παράφρασιν
'ΤΡΙΒΟΛΕΤΟΣ

ΥΓΙΕΙΝΗ Τὰ ἀσπρόρουχα

Ἡ νεωτέρα ὑγιεινὴ συμφωνεὶ
μὲ τὴν παλαιὰν εἰς τὸ ζήτημα
τῆς ἀλλαγῆς τῶν ἀσπρόρουχῶν.
Διίσταται ὁμως εἰς δύο βασικὰ
σημεῖα. Πρῶτον. Τὰ ἀσπρόρουχα
δὲν πρέπει νὰ εἶνε λευκά.
Διότι τὰ λευκά λερώνουν γρη-
γορὰ ἢ τοῦλάχιστον φαίνεται ὅτι
λερώνουν. Δι' αὐτὸ τὰ μοντέρνα
ἀσπρόρουχα κατασκευάζονται εἰς
δυσφῶρους χρωματισμοὺς πλὴν
τοῦ λευκοῦ. Καὶ δευτέρον. Εἶνε
ἀντηλαιωμένη ἀλλὰ καὶ ἐπιπλα-
βὴς συγχρόνως ἢ συνήθεια τῆς
τακτικῆς κατὰ Σάββατον ἀλλα-
γῆς τῶν ἀσπρόρουχῶν διότι ὁ
ὄργανισμὸς κουράζεται μὲ τὴν
ἐντατικὴν παραγωγὴν σμίγματος
ὅπου ἀπερροφᾶται ἀπὸ τὰ ἐσώρ-
ρουχα, καὶ καθίσταται ἐπιρροπῆς
εἰς δερματικὰ νοσήματα. Ἐχουν
λοιπὸν δίκαιον τὰ παιδιά, ποῦ
ἀντικαθοῦν ἀπὸ ἀρχαιοτάτων
χρόνων τὸ ἀλλαγᾶ.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ ΑΠ' ΤΗ ΦΥΛΑΚΗ

Ἄγαπημένι μ' Τριβουλέτου.
Ξέρς τί λέγου; Ἄ δὲν πιδάνου
μ' εἶγισσα πὸ τράβξα φέτου
τὸ στ' ἂν Ἀγιασσοῦ τὸ εἶδιον ἀπάνου
ἐν ἔχου ψόφου πουτές.
Ἄκοι τι ντάπαθα χτές:
Βγάλασι μᾶς μὲς στ' ἂν αὐλή
σὺν π' μᾶς βγάξιν κάθα μέρα
μὲ τὸν ἥλιον στοῦν ἄγερα.
Γιατ' εἴμαστι σὺν τς κουλοῖ
παστουμένη μὲς σὶὰ τσιλλιά.
Μουρ' μὲ μουρ' τὸ τ'σ'λιά μὲ τ'σ'λιά.
Εἶδιτι φυλακουμένη
μὲς στὴν αὐλή σὺν τ'ς ἀμουλέρνιν
κατὰ πὸνι μουδιασμένι
τίληγια διασκὰ ελατσαίριν!
Πὰν τὸ ἀρχώντι μαζουμένι
σὰ νὰνι ξεκατουρμένι.
Τὸ ἰ γὼ εἶδιτις ἱ καμημένους
φῆς ταχτέρ ἀφρημένους
σλάτειρονουμ τὸ ἴ μέρουμ τ'ς μῆρις
π' ἀπουμένιν πλὴ νὰ πῆσου.
τὸ ἴ ξεγκούντοσα τοῦ σκοπού.
τὸ ἴ ἀρχινᾶ τ'ς βρισῆς τ'ς φουβέρνις
τὸ ἴ τ'ς βλαστήμιν ἀπὸ πῆσου
π' ντρέπουμι νὰ τ'ς ξαναπῶ.
— Τὴ βλαστμᾶς, ρὲ ζαπτιγέ!!!
— Σκάσι βρὲ δικέλου γυιέ!
— Ἐν τοῦ ἡθίλα ρὲ γκαμάρι!
— Ἄ σιχτίρ, παλιογομάρι!
— Σ' μάζουσι τὰ λόγια σ' ρέ!
— Ρέσσε μου ζητάς μουρῆ!
Λέγι τὸ ἴ σ' ἰργι τ' λόγγ ἂπ' τοῦ φκάρ!
— Μπάγι μ' κένις ρὲ τοῦ παλικάρ!
(λέγου τ' πλὴ τ' ἴ γὼ θυμουμένους
μὲ τὸ δῖτε' σ' μὲ καμημένους)
Πέτατου ρὲ τοῦ μαχαίρις
κὴ στοῦν βάλον εἴγισι π' ξέρς.
— Πῆσου! λέγι ἰμ' κιατὰ!
τὸ ἴ στοῦν τοίχου νταγαιντὰ.
ἴσ' ἂμ νὰ πῆς κρουμῆ
τλήχτικα ἀπάνου νι σὺν τοῦ φεῖδ
τ' λόγγ' ἀρκῶ μὲ τοῦ ζιρβὸ
μὲς στοῦ ντᾶμ μᾶς τὸν τραβῶ
τὸ ἴ τὸν ντᾶζου ἐνα στυλιάρ
τοῦ ἀχαμένου τοῦ σαλιάρ
π' θὰ τοῦ θμάτι εὐταντὰ χ' χρόνια.
Σὺν ἡνίχτισσι μὲ πῆσαν
μὲς στ' Καζάρμα τὸ ἴ μὲ δῆσαν
Νὰ χασοῦν τὰ καταφρόνια!
Τέσσις-τέσσις μὲ βρωτουσαν
τὸ ἄλλον τέσσις μὲ βρουντοῦσαν.
Δόσι-δόσι προῆσα οὐλοῦς
σὺν παραγιμζέμένους πούλους
Μὲ τοῦ Θεὸ ρὲ Τριβουλέτου
σὰ δὲν ἀπιθάνου φέτου
μ' εἶγισσα πὸ τράβξα χτές
ἐν ἔχου ψόφου πουτές.

Γιού ΤΙΝ'Σ

ΕΝΝΑΙ ΓΛΩΣΣΑΙ

Combien de plumes avez-vous? — Πόσα πολύμια ἔχετε;
Ἡ φράσις εἶνε συνήθης εἰς τὰ
ἐλαιοῦρεβῆτα.
J'en ai trois = Ἰωάννη, ἔχω
τρία.
Voulez vous des cigarettes? —
Θέλετε τσιγάρο; Ἡ ἐρώτησις
ἦτο πολὺ κοινὴ ἄλλοτε.
Y a-t il beaucoup de livres
sur la table? Ὑπάρχουν πολλὰ
λίτρα εἰς τὴν Τράπεζαν; (Πρό-
κειται προφανῶς περὶ τῶν κα-
λυμμάτων τῆς Ἐκδοτικῆς).
Cette pomme est très grosse —
Αὐτὸ τὸ μῆλον ἔχει πολλὰ γρό-
σια. (Θὰ ἦτο μῆλον Καλλιφορ-
νίας).

ΝΟΙΩΣΜΑΤΑ
Ἐχω φωτιὰ στὸν πῆσινὸ
πὸ ἀνάβει μὰ δὲν καίει.
Κι' ὅποιος τὸν δῆ μὸς λέει «κενῶ»
καὶ γιὰ τὰ μένα κλαίει.
Λύσις: Κωλοφωτιά.

ΑΘΛΗΤΙΚΑ ΠΡΟΣ ΜΟΡΦΩΣΙΜ ΔΙΑΙΤΗΤΩΝ

Πότε ὁ διαιτητῆς πρέπει νὰ σφυ-
ρίξη ὀφ-σάιντ=ὅταν ὁ παίκτης
πηγαίνει ὑπόλως πίσω ἀπὸ τοὺς
ὀπισθοφύλακας μὲ τὴν πρόθεσιν νὰ
ἐπιτύχη τέρμα.

Χέντς=ὅταν τίθεται βέβηλος ἢ
χεῖρ καὶ ἐκ προθέσεως εἰς διάφορα
μέλη τοῦ σώματος. (Τὰ ἀφελή δὲν
σφυρίζονται).

Μελέ = Ὁταν γίνεται ἀνακά-
τωμα τῶν μελῶν. Ταῦτα παρατη-
ροῦνται μετὰ τὴν θεατῶν κυρίως.

Πέναλτυ. Ὁταν γίνουεν πολ-
λὰ χῆτς πραγματικῶ, ἐπιβάλλεται
νὰ γίνῃ καὶ τέρμα.

Φάουλ. Ὁταν δύο πίπτου
καθ' ἑνός. Τότε εἶναι ἀνάγκη ν' ἀ-
ποχωρήσῃ ὁ ἕνας.

Φρίκιχ=ὅταν δὲν ἀνακαλυφθῇ
ὁ ἔνοχος, τότε πλῆθυν εἶναι ὁποιος
τὴν πρωταρπάξῃ.

Κόρνερ. Ὁταν τὴν βγάξῃ ἔξω.
ὁ ἴδιος. Τότε ὁ ἄλλος παίκτης τὴν
κτυπᾶ πλαγιῶς ἐκ τῶν ἔμπροσθεν
καὶ ἕτερος συμπληρώνει.

Ἐν περιπτώσει τραυματισμοῦ
παικτῶν ὁ διαιτητῆς ἐξακολουθεῖ
τὸν ἀγῶνα. Μόνον ὅταν ὅλοι οἱ
παίκτηι πέσουν ἐνδόξως ἐπὶ τοῦ
πεδίου τῆς τιμῆς μὲ σπασμένα πό-
δια, τότε τῆ ἐγκρίσει καὶ τῆς ἐνώ-
σεως διακόπτει τὸν ἀγῶνα.

Συμβάίνει πολλὰς φορές νὰ ἐ-
πέλλῃ τὸ σκότος καὶ ὁ ἀγὼν νὰ ἐ-
ξακολουθῇ. Τότε ὁ διαιτητῆς, κρε-
τῶν φανάριον, παρακολουθεῖ τοὺς
παίκτης διὰ νὰ ἐξασκρῖβῶν καλύ-
τερα τὰ διάφορα σφάλματα.

ΣΟΦΑΙ ΓΝΩΜΑΙ

— Ὁ Θεὸς ἐπλασε τίς μέγας
γιὰ νὰ βασκανίξη τίς μαγειρίσσες.
— Στὴν Ἀμερικὴν ἀπαγόρευ-
σαν τὸ πιετὸ γιὰ νὰ τὸ κάνουν
πιδ ἐπιθυμητό.
— Ὁ ποινικὸς εἶνε τὸ πιδ λιτό
ἀπὸ τὰ κατεικίδια ζῆα. Στὴν
ἀνάγκη ροκανίξει εὐχαρίστως καὶ
παλιεσάνιδα.

Τ.Τ.Τ.Τ.

Κ.Α. Ἐνταῦθα. Ἡ ποιησις δὲν εἶ-
νε γιὰ τὰ δόντια σας. Διατὶ ἐπιμένετε
νὰ γράφετε; Κάνετε τίποτε ἄλλο εὐ-
κολώτερο.
Κ.Μ. Ἀγ.Π. Ἡ «Ἀφροθυμία» σας
μᾶς ἀπογοητεύει. Ἀπὸ σᾶς περιμέναμε
κάτι καλλίτερο.
Δ.Α. Χαρ. Ἐνταῦθα. Μὰ διατὶ
ἐπιμένετε νὰ τὸ δημοσιέψουμε; Δὲν
ἐντρέπεσθε νὰ διαβάσῃ κ' ἄλλος
κόσμος στίχους σὺν αὐτοῦς ἐδῶ:
«Ἀνεβαίνων δὲ τὴν σκάλαν
κατεφίλει τὴν δασκάλαν...»
Δ.Π. Ἐνταῦθα. Ἡ «Συνδρομῆ»
σας πολὺ ὄραία. Εὐχαριστοῦμεν.
κ. Π. Κ. Βρισᾶν. Οἱ «Μπεκάτσες»
σας ἦρσαν πολὺ. Εἶσθε ἐξαίρετος...
ποιητῆς (παρ' ὀλίγον νὰ εἶπωμεν κυ-
νηγός). Συγχαίρομεν καὶ εὐχαριστοῦ-
μεν.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΕΙ
Ἐνοικιάζεται σύζυγος ὀλί-
γον μεταχειρισμένη. Τιμὴ
προσιτῆ. Ὅδὸς Σαφροῦς.

ΓΕΛΑΤΕ ΠΑΡΑΚΑΛΩ

Ὁ Λοχίικς.—(στὴ θεωρία) Γιὰ νὰ
θάψουν ἕνα στρατιωτικὸ μὲ μουσικὴ
τί πρέπει νὰ εἶνε βρέ;
Ὁ στρατιώτης.— Πεθαμένος, κίε
Λοχία!

Ὁ ἐρεκτής. Εἶσαι βέβαιη, ἀγάπη
μου πὸς δὲ θάρτη νεῖρις ὁ ἄντρας σου;
Ἐκείνη.—Βεβαιότης, χρυσέ μου.
Τοῦ τὸ εἶπα ἀπ' τὸ μεσημέρι πὸς ἀπό-
ψε θὰ φάη μὰζι μᾶς ἡ μητέρα μου.

Ἡ Κυρία.—Γιατρέ μου δὲν εἶμαι
καλά. Ἐχω ἀνάγκη ἀναπαύσεως. Θέ-
λετε νὰ δῆτε τὴ γλώσσα μου;
Ὁ Γιατρός.—Μά...κ' αὐτὴ ἔχει
ἀνάγκη ἀναπαύσεως, θαρρῶ.

— Χτές τσακώθηκα μὲ τὴ γυναίκα
μου στὰ καλά, ἀφού μ' ἀνάγκασε νὰ
τὴ στείλω στοῦ διάδλο.
— Μικρὸ τὸ κακό, καμημέν!
— Ναί, μὰ πῆγε στὴς μητέρας τῆς.
— Τὸ ἴδιο εἶνε!

— Μαμὰ! ἔκανα ὅπως μοῦ εἶπες. Μό-
λις ὁ Νίκος ἀρχισε νὰ μοῦ κάνη κόρτε
τοῦδειξᾶ τὰ δόντια μου.
— Ἐ, λοιπόν;
— Μοῦ εἶπε πὸς ποτὲ του...δὲν εἶδε
ὄραϊότερα δόντια.

Ἐκεῖνος.—Μπορεῖτε νὰ μὲ μεταχει-
ρισθῆτε σὰ σκλάβο σας, δεσποινίς.
Ἐκείνη.— Τότε, σᾶς ἀποδίδω τὴν
ἐλευθερία σας.

Ὁ Γιατρός.— Πρέπει νὰ κινή-
σαι πολὺ. Ὁ συχνὸς περπάτος θὰ σοῦ
ξαναδόσῃ τὴν ὑγεία.

Ὁ μελέτης.— Μὰ εἶμαι ταχυδρο-
μικὸς διανομέας κῦρ γιατρό!
Ὁ Γιατρός.— Ἄ!... Τότε καλλί-
τερα νὰ μείνης λίγες μέρες στοῦ κρεβ-
βάτι αὐτὸ ἀσφαλῶς θὰ σοῦ κάνη καλό.

— Εἶνε κατάλληλο γιὰ κορίτσια αὐ-
τὸ τὸ βιβλίον, ποῦ διαβάζεις; κόρη
μου;
— Ναί μπαμπὰ! Ἀφού τῶδωκα καὶ
τῆς Μαμᾶς καὶ τὸ διαβάσει..

— Σᾶς ἀρέση, Κύριε, ἡ μουσικὴ τοῦ
πιάνου, ὅταν ἐκτελῆται καλὰ;
— Πάρα πολὺ, δεσποινίς! Μά...δὲν
πειράζει... Ἐξακολουθῆτε, παρακαλῶ..

— Ἄκουσε, γκαρσόν. Αὐτὸ τὸ κοτό-
πουλο εἶνε σκληρὸ σὰ γάιδαρος.
— Τὸ ἦξερα, Κύριε. Μὰ δὲ σᾶς τὸ
εἶπα γιὰ νὰ μὴ σᾶς κόψω τὴν ὄρεξη.

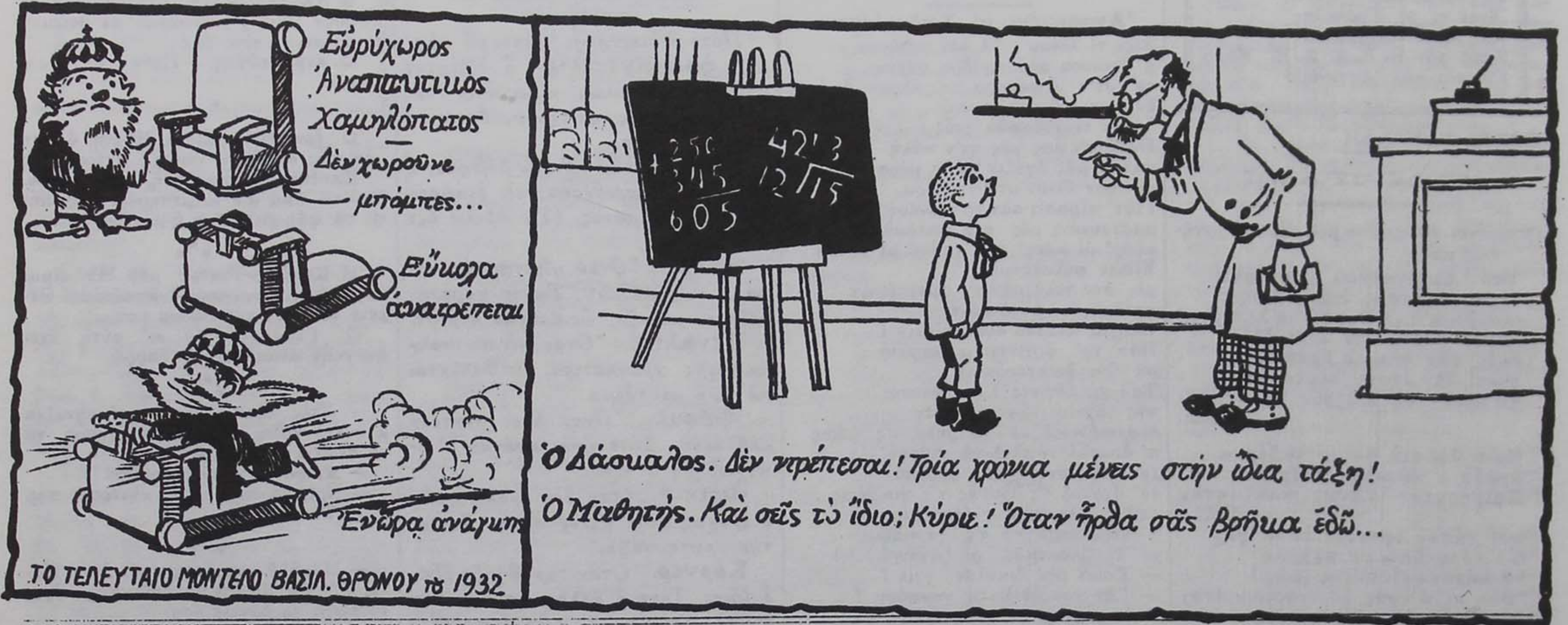
Καθηγητής.—Ποῖος, κορίτσια ἦτο
ὁ μεγαλειότερος κατακτητῆς τοῦ κόσμου.
Ἡ μηδῆτρις.—Ὁ Δὸν Ζουάν, Κύ-
ριε.

ANNA

ΤΟ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟΝ

Μυτιλήνη 28 Ἰανουαρίου 1932
Ἀγκυρα.— Ἐμὲ μὲ μωζι-
κὰ Σ συμφωνία τοῦ Βαγκνέβεη.
Βερολίνον.— Ὁ «Βέρθερος»
Νυκτωδία τοῦ Βέρδη.
Βουδαπέστη.— Ἡ 2α Ψαρω-
δία τοῦ Κάλμαν.
Μόσχα.— Τὸ «Σαλέπι» Μο-
νοδία ὑπὲρ Σαλιάνιν.
Σταμπουλ.— «Ὅφ' ἐμάν»
βαρκαρόλα τοῦ Ὄφερμαχ.
Βατικανόν.— Θέλω νὰ τὸν
δῶ. Ὁρατόριον σὲ ὄργκ.
Βαλάκης

Έτσι αλόμεινεν ὁ πρὸ τοῦ Γυμνασίου χώρος μετὰ τὸν ἐκτοπισμὸν τῶν μαρκυροῦχων.

ΝΤΟΠΙΟ ΠΡΑΜΑ

ΤΟΥΣ ΕΦΟΝΕΥΣΕ

Περὶ τὴν μεσημβρίαν τῆς χθὲς γνωστὸς φιλήσυχος συμπολίτης εἰσελθὼν εἰς ἐμπορικὸν κατάστημα ἐζήτησε νὰ τοῦ δοσούν βερσὲ εἰσπόμενα ἀξίας δραχμῶν τριῶν καὶ εἴκοσι λεπτῶν. Εἰς δὴλωσιν τοῦ ὑπαλλήλου ὅτι ὁ «Βερσὲς ἀπέθανε» ὁ πελάτης ἐξαγαγὼν ἐνεῖσφαιρον περιστροφῆς ἐφόεισε τὸ προσωπικὸν τοῦ Καταστήματος λέγων: «Καιρὸς νὰ ἀποθάνετε καὶ σεῖς.» Καὶ ἀνάψας σιγαρέτου μετὰ τὴν ὑπολειφθεῖσαν ἐννάτην σφαῖραν τοῦ περιστρόφου τοῦ ἐξῆλθεν.

Τὰ Δαμάκια

Χασομέρης συμπολίτης, ἐρευνήσας εἰς τὴν ἀγορὰν μας ἀντελήφθη ὅτι τὰ χασοπιά μας πωλοῦν μόνον δαμάκια καὶ μοσχάρια τῶν ὁποίων ἐννοεῖται ἡ τιμὴ ποικίλει ἀναλόγως τῆς ἡλικίας των.

ΕΥΚΑΙΡΙΑ

Πολύπεκνος πατὴρ ἐκποιεῖ ἐλλήψει ἄρτου πέντε ἀγρία καὶ τέσσαρα κορίτσια ἀντὶ εὐτελεστάτης τιμῆς. Οἱ φιλότεκνοι ἄς ἐπωφεληθῶν τῆς εὐκαιρίας. Γράψετε Δ. Σ. Ἐνταῦθα.

ΘΥΡΑ ΜΝΗΣΤΗΡΩΝ

Ἡ οἰκονομικὴ κρίσις ἐπέβαλεν εἰς τοὺς ἀνθρώπους τὴν ἐξεύρεσιν νέων μέσων τηρήσεως τῶν κοινωνικῶν ὑποχρεώσεων. Θῦτω, ἐλλείψει ἄλλου δώρου, συνηθίζεται ἐσχάτως ὑπὸ τῶν μνηστήρων ἡ προσφορά εἰς τὴν ἐκλεκτὴν τῆς καρδίας των προβάτου κλεμένου ἀπὸ τὴν αὐλὴν τοῦ γείτονος.

Η ΧΙΟΝΟΘΥΕΛΛΑ

Ἡ προχθεσινὴ χιονοθύελλα ἀνήρπασε τὶς παρῆγγες τοῦ Γυμνασίου μετὰ τῶν ἐν αὐταῖς κλαιόντων τὴν μείραν των μακαρηγματούχων.

ΤΙΤΛΟΙ

Οἱ χιλιασταί, ἐρμηνεύοντες τὰς Γραφάς, εὐρίσκουν ὅτι πλησιάζει διαρκῆς ἡ συντέλεια τοῦ Κόσμου. Τὴν τοιαύτην ἐρμηνείαν θὰ ἠμποροῦσαν θαυμάσια νὰ ὑποστηρίξουν μετὰ τὰ τέρατα καὶ σημεῖα ποὺ γίνονται εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ ἀπὸ τὰ ὁποῖα εἶνε γεμάτες οἱ Ἀθηναϊκῆς ἐφημερίδες.

- Ἰδέαν τῶν συμβαινόντων φοβερῶν καὶ τρομερῶν προηγουμένων τοῦ τέλους τοῦ κόσμου λαμβάνει ὁ ἀναγνώστης τοῦ «Τριβόλου» ἀπὸ μερικὸς τίτλους ποὺ μεταφέρομεν ἐνταῦθα πρὸς χάριν του:
- Μήτηρ φονεύουσα τὰ τέκνα της.
- Ἐρκετὴς καὶ ἀγνωστὸς κυρία αὐτοκτονεῖ.
- Ἐφόνευσε δύο καὶ ἐτραυματίσεν ἕνα.
- Ἀγριὸς φόνος διὰ λόγους τιμῆς.
- Ἐπίθεσις, ληστεία καὶ φόνος ὠρικής καὶ πλουσίας κόρης.
- Αὐτοκτονία ἐξ ἔρωτος.
- Ἡττοκτόνησε διὰ λόγους οἰκονομικοῦς.

ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΙΣ

Εἴμεθα ὑποχρεωμένοι, κατόπιν διακηρυχθῶν τῶν ἐνδιαφερομένων νὰ ἀνακρίσωμεν δημοσίᾳ τὴν διαβιβασθεῖσαν ἀπὸ τῶν ἰδίων τούτων στηλῶν τοῦ παρελθόντος φύλλου μας εὐχὴν περὶ ταχείας ἐνώσεως τῶν νεογνῶν πρακτοριδίων δὸς Ἀθηνᾶσιον Μητρώλια καὶ κ. Ἀχιλέα Κουρκουλή, τοῦτο δὲ διότι ὡς διπιστώσαμεν οἱ δύο ἐπιτυχεῖς πατέρες—τέως ἀνταγωνιστὰ καὶ νῦν κατ' ἐπίφασιν φίλοι πράκτορες—ἐν οὐδενὶ λόγῳ θὰ συγκατετίθεντο νὰ συμπεθεριάσουν, προτιμῶντες νὰ πνίξουν μᾶλλον τὰ μονογενῆ των τέκνα παρὰ νὰ τὰ ἴδωσιν περιφρονεῦντα τὰ πάτρια.

ANTI ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ

Ἐνας ἐφευρετικὸς χαντζῆς στὴν Πέτρα γὰ νὰ ἐφελέκωσῃ τὴν προσοχὴ τῶν κυρατζήδων ἔβαλε στὴν πόρτα τοῦ χανιοῦ του, τὴν ἐξῆς ἐπιγραφήν: Χάνι, ζῶον!

ΤΑ ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΜΑΣ ΞΕΝΑ ΚΑΙ ΔΙΚΑΜΑΣ

ΛΑΘΟΣ

Ἡ Κοινωνία τῶν ἐθνῶν ἀπεστέλλει εἰς Ἑλλάδα τὸν οἰκονομολόγον κ. Νιμάγερ διὰ νὰ μελετήσῃ τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τῆς χώρας. Θὰ ἔκαμε καλλίτερα ἢ Κ.Τ.Ε. ἂν ἐντὶ οἰκονομολόγου μᾶς ἔστειλεν ἕνα καλὸν στομαχολόγον.

ΣΥΛΛΕΙΨΕΙΣ

- Συνελήφθη καὶ κρατεῖται εἰς τὸ Ἀ' αστυνομικὸν τμήμα ὄνος δίπους μετὰ μικρὰ ὄντα, διότι ὠγκάνιζε τὴν παρελθούσαν νύκτα ἀνὰ τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως παρὰ τὰς αστυνομικὰς διατάξεις περὶ ἀσμάτων.
- Συνελήφθη ἐπίσης εἰς τὴν ἀγκάλην παρθένου καλῆς οἰκογενείας θερμὸς καὶ φέρελπις νεανίας καὶ ὠδηγήθη παράυτα εἰς τὴν Μητρόπολιν διὰ τὰ περαιτέρω.
- Συνελήφθη τὴν νύκτα ὑπὸ ὠραίας χήρας καρπὸς ἐνόχου ἔρωτος.

ΤΑ ΜΑΘΗΤΙΚΑ ΣΥΣΣΙΤΙΑ

Κατόπιν συνεννοήσεως τοῦ κ. Παπανδρέου μετὰ τοῦ ἑνδοκυβερνητικῶν Οἰκονομικῶν κ. Ζαῦμη ἐπετρέπη ἡ ἀτελής εἰσαγωγή ἐραβοσίτου καὶ εἰς τὴν Λέσβον. Λαμβανομένην δὲ ὅσιν τῆς ἰδιότητος τοῦ κ. Παπανδρέου συνάγεται ὅτι ὁ εἰσαχθεὶς ἀρκεῖται πρὸς ὁρίζεται διὰ τὰ μαθητικὰ συσσίτια.

ΕΠΙΘΕΤΙΚΑ ΣΧΕΔΙΑ

Τὸ κόμμα τῶν ἐθνικοφρόνων τῆς Γερμανίας εἶνε τὸ πιὸ δημοσκοπικὸ ποὺ ὑπάρχει εἰς τὸν κόσμον. Πρὸ ἡμερῶν ἐδημοσίευσεν ἐγκύκλιον πρὸς ὅλα τὰ τὰ μέλη του, καὶ ἰδίως τὰ «Τμήματα τῆς ἐπιθέσεως» ἐντελλόμενον εἰς αὐτὰ νὰ νυμφεῖν τὸ ταχύτερον. Φαίνεται ὅτι οἱ γερμαντοκόρες εἶνε πολλῆς ἐν Γερμανία καὶ ὑπολογίζουσι εἰς τὴν ἐγνωμοσίην των οἱ Ἑθνικόφρονες.

ΜΟΝΟΝ

Τὰ ἔσοδα τοῦ Κράτους κατὰ τὸν Δεκέμβριον ἐμειώθησαν κατὰ 70 ἐκατομμύρια. Καὶ ὁμως εὐρισκόμεθα ἀκόμη στὴν καρδιά τοῦ χειμῶνος. Τὸ δὲ ἀχλάδι τὴν ἔχει πίσω τὴν εὐρά του.

ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

Ἡ Κυβέρνησις ἀπεφάσισε νὰ συστήσῃ εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον ὅπως διατάξῃ τὴν ἐναρξιν κηρυγμάτων καθημερινῶν κατ' ἀπασαν τὴν Ἑλλάδα μετὰ θέμα. «Ἡ νηστεία καὶ ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν.»

ΔΕ ΠΑΡΗΓΟΡΗΘΟΜΕΝ

Αἱ ἐφημερίδες πληροφοροῦνται ὅτι ἀγρία πείνα ἐπικρατεῖ εἰς τὴν Τουρκίαν. Ὁ λαὸς στερεῖται καὶ αὐτοῦ τοῦ ἔρτου, ὅπως ἀκριβῶς καὶ οἱ Νεοῦλλητες.

ΑΔΕΣΠΟΤΑ ΤΗΛΕΜΑΤΑ

(Ὁ ἀσύρματος τοῦ «Τριβόλου» συνέλαβεν ἀδέσποτα τὰ κάτωθι τηλεγραφήματα ἅτινα καὶ προσφέρει ὑπὸ ἐχεμύθειας εἰς τοὺς ἀναγνώστας του):

Τηλ)μα 1ον

«Ἐρχομαι ἐπιβαίνων «Ἑλλης». Ὑποφέρω ἀπὸ ναυτία. Στείλε Μπρίντζι ἂν δέλης γρήγορη ἀμαξοστοιχίαν νὰ με πάρῃ νὰ μὴ φέρῃ κατὰ τὰ δικά σου μέρη. Γεῖά σου Μουσολίνι, φίλε μὴν ἔχεσθης τραῖνο στείλε.»

Τηλ)μα 2ον

«Τώρα ἀμέσως διατάξω ἔκτακτε τραῖνο ἐτοιμάξω καὶ ἔκτακτη μακαρονάδα ποὺ δὲν τρώτε στὴν Ἑλλάδα. Γρήγορα ἔλα νὰ τὰ πούμε καὶ τὸν Πάπα, ἂν θεῖ, νὰ δοῦμε»